

Vizsgáznak a szegedi bölcsészhallgatók

Az elmúlt éveknek jobb eredmények, kevesebb vizsgahalasztás

Aki azt hiszi, hogy ilyenkor — január közepén — szünet van az egyetemen, nagyon téved, mert az intézeti szobákban most is épp amnyi diákok találunk, mint tanév közben. Csak a légkör más, hiszen éppen vizsgaidőszak van.

Az Ady téri egyetemi épület bölcsészeti kar hírdetőfalja, mint rendesen, most is tele van hirdetésekkel, vizsgakirásokkal, egyéb névsorokkal. A folyosón itt is, ott is kisebb diákcsoportokkal találkozunk. A négy-öt fű és leány ott álldogál akár óráhosszat is egy-egy ajtó előtt. Ők

a vizsgázók

Amikor kinyílik az ajtó s kilép rajta piros arccal, kócos hajjal egy diák, egyszerre gyűrűt fonnak köré a többiek:

— No, hogy sikerült? Mit kaptál? Sokat kérdeztél? Szigorú volt?

Aztán megint nyílik s csukódik az ajtó és belép a szobába a következő vizsgázó. Úljunk le mi is a vizsgáztató tanárség mellé s míg Hegyes Anna, első éves kiskunhalasi magyar-latin szakos bölcsészhallgató felkészül a felelésre, kérdezzünk egy-két dolgot Kordé Imrétől:

— Hány vizsgázó jelent meg ma délelőtt?

— A „Dugonics és a magyar regény kezdete” című speciálkollégium anyagából (ez különben szabadon választott kollégium) ma hatan vizsgáztak eddig — négyen jeles, ketten jó eredménnyel. Ebben az esetben a jó jegy nem véletlen, hiszen ez a hat hallgató azért választotta a speciálkollégiumot, mert érdekli a téma és szívesen foglalkozik az anyaggal. Nemezhá — teszi hozzá mosolyogva — első évek. Új seprű jól seper...

Közben asztalhoz ül Hegyes Anna is, hogy megkezdje feleletét.

— Szabad a tétel címét?

— Boccaccio, különös tekintettel a Decameron-ra. Hát jó, tessék.

S kezdődik a vizsga.

Évszámok, adatok, nevek, műcímek — egy filológus pontosságával mondja mindezt a zöld nyolcpulóveres lány, Hegyes Anna. Aztán áttér a Decameron ismertetésére s egy-két közbevetett kérdés meggyőző benyomást arról, hogy tényleg alaposan ismeri az anyagot.

— Köszönöm, elég — mondja Kordé Imre. — Kérem az indexét — s a »Világirodalom a renaissance korában» című kollégium rubrikájába beírodik a megérdemelt »jeles» osztályzat.

Csak még egy kérdést: hogy vizsgázott eddig? — s a feleletből kiderült, hogy Hegyes Anna mind az öt kollégiumán jeles eredménnyel számolt be tudásáról.

A véletlen egy ismerőssel hoz össze. A vásárhelyi Aranyossy Enéh jön a tanári szobába érdeklődni. A kislány most magyar-angol szakos.

— Bocsanat —, szabadna az indexét?

— Jeles... jeles... jeles... jeles...

— és így tovább.

A vizsgáztató mondja:

— Egyike a legjobb tanulóknak. Különösen az angol irodalom iránt érdeklődik. Természetesen eredetiben olvassa a forrásmunkákat...

Aztán továbbmegyünk egy folyosóra — a dékán hivatalba.

Dr. Halász Előd egyetemi tanár, a bölcsészeti kar dékánja a következőket mondja kérdéseinkre:

— Tanulnak. Úgy érzem, kevesebb mechanikusan és több természetesen logikával, mint régebben. Ezt mutatják a jelenlegi vizsgák is. Mi az, amit mégis hiányolok? Még mindig keveset olvasnak s bár megvan bennük a vágy általános műveltségük növelésére, még mindig nem tesznek meg ennek érdekében minden tőlük telhetőt. Bár a helyzeten kétségtelenül sokat javított a Collegium Artium (Művészeti Kollégium) és a Collegi-

um Polytechnicum (Természettudományos és Politechnikai Kollégium) működése.

Gábris József kari titkár véleménye szerint rendben, nyugodt légkörben folynak a vizsgák a bölcsészeti karon s ezidáig kevesebb volt a vizsgahalasztás és a bukás, mint az elmúlt években, annak ellenére, hogy sok a vizsga, sok a hallgató s nagyon nehéz volt a vizsgák ütemtervét elkészíteni.

A kar 177 hallgatója közül eddig mindössze hárman buktak meg: két elsőéves nyelvészből és egy negyedéves oroszból.

Ha általánosságban tekintjük a vizsgaeredményeket — mondja Gábris elvtárs —, a másodéves nyelvcszakosok és a harmadévesek vizsgáztak a legjobban. De igen jól sikerült a harmad-negyedévesek irodalomtörténeti vizsgája is.

Végezetül hadd idézzünk néhány sort egy professzor vizsgajelentéséből. Dr. Mérei Gyula egyetemi tanár, az újabb és legújabbkori magyar történeti tan-

szék tanszékvezetője szerint ez a vizsgák tanulsága: az önállósággal, az összefüggések ismerésével és helyes feltárással

még mindig baj van

a harmad- és negyed évfolyamon. A legtöbb hallgató tud áttekinthető képet alkotni és adni az anyagból, de kevés a konkrét bizonyító anyag — s mindehhez járul az, hogy legtöbb vizsgázónál gyenge a tudás politikai-ideológiai alapja s általában — néhány kivételtől eltekintve — sokukból hiányzik az eszmélet-tartalmi kérdések iránti fogékonyság.

Ime a vélemények. Ezzel büszkünk a bölcsészeti karról: úgy érezzük, a kép biztató. Eredményekre és reményekre jogosítók. S mi reméljük is, hogy az elkövetkezendő években mind jobban és jobban képzett pedagógusok kerülnek majd ki a Szegedi Tudományegyetem padjából.

P. Z.

Sikerrel szerepelt a Holéczy-együttes

Ismét a szó szoros értelmében nagy várakozás előzte meg a Holéczy-együttes szegedi vendégszerelését. Különösen a fél kilencre hirdetett második előadás közönsége szenvedett ettől a várakozástól; csak kilenc után kezdődött az előadás, ami a várakozó közönség türelmét és állóképességét meglehetősen próbára tette.

A műsor jó táncmuzsikát, jó énekeseket és nem mindig jó szanzonekat hozott. Az ismert konferansz, Hegedűs János ezúttal a »savanyság» szerepére vállalkozott a zenekar és az énekesek által nyújtott »ünnepi vacsorához». Választott szerepét megjelenésében jobban töltötte be, mint produkciójában, melyből helyenként hiányzott a fűszer.

Az est főszereplője a Holéczy-együttes volt. Kitűnő muzikalitás és precizitás jellemzte játékukat ezúttal is. Stílusukba egyaránt belefért a dallamos, intim hangulatú

tánczene s az inkább zaklatott ritmusával ható harsonga dzsessz-muzsika. Dobos és kürtszólojók a közönségnek tetszett; az első vad, idegborzoló hatással, második dallamosságával ragadtattott tapsra.

Az est énekesének műsora elűt a korábbiaktól. A legdallamosabb számokat, mértéktartóan és rokonszenvesen Keményi András énekelte. Kovács Erzsébet dekoratív jelenség, de előadómódja kissé hideg. Majláth Jenő hangja és karikírozó képessége az est egyik színpontja volt. Zsolnai Hédi előadóművészete elragadó, kár, hogy a műsorában bemutatott számok nem adtak igazi lehetőséget arra, hogy valóban sokoldalú képességei maradandóbb élményt hagyjanak a nézőben.

Az est műsora a mai táncmuzsika »új» orientációját mutatta, mely véleményünk szerint nem szerencsés. A színességet a zajjal, az intímebb, emberibb, érzelmibb

A szépművészeti kombinátban

A Szegedi Fodrász- és Kosmetikus Szövetkezet Széchenyi téri műhelyében naponta sok szegedi asszony, leány szépül meg. Ez Szeged egyik legnagyobb »szépművészeti kombinátja». Tizenkét fodrásznő, négy kozmetikusnő dolgozik itt a »szép szegedi nő» néven. Nincs is panaszuk, van munkájuk bőven. A törzs-

két-három órát ülnek a fodrásznál. A szépségápolás sok időt rabol el a nőktől — de ezért nem reklamálnak, ez így van rendjén. Ha a műveleteket osztályozzuk, így következnek egymás után: mosás, rakás, manikűr, arcpótlás. Mennyi szenvedés! Hajhúzás, forró bura. A kéz sok mindent eláru. Az ápolat kéz

jó benyomást kelt. Bozsoné, Pirokska, a manikűrös napon-ta 50-60 asszony kezét hozza rendbe. Sorban a következő az arcpótlás. »Gyúrás, dagasztás» gőz, nyomkodás, szemöldök-szedés, s legvégül a »smink», a kikészítés. Beszédés Jánosné, Szűcs Józsefné kozmetikusok együtt gyönyörködnek a vendégekkel — jól sikerült a »mütét». Aztán ismét a fodrászoké a szó, a kifésülés következik és már kész is — csekély három óra alatt —, a remekmű, jól »mutatunk» estére a színházban.

Móricz Zsigmondról nevezik el a mihálytelki művelődési otthoni

A III. kerületi tanács jelentős támogatásával, valamint a lakosság nagy társadalmi segítségével épült mihálytelki művelődési otthon, amelyet az Alkotmány napján, augusztus 20-án avattak fel, Móricz Zsigmondról, a nagy magyar íróról nevezik el.

Az elnevezéshez a művelődési ügyi osztály javaslatára a városi tanács végrehajtó bizottsága már hozzájárult. A névadási ünnepséget előreláthatólag február 2-án tartják.

Horgosi jugoszláv vezetők látogatása Csongrád megyében és Szegeden

Néhány napja személyes baráti látogatásra érkezett Szegedre Nyitri Károly, a Jugoszláv Kommunista Szövetsége horgosi titkára, Czvejity Gyurica, a Horgosi Néptanács elnöke és Czvejity Velimir, a horgosi állami birtok igazgatója. A kedves vendégek felkerestek több

Átadták rendeltetésének a szegedi „csirkegyárat”

Kedden délelőtt 10 órakor átadták rendeltetésének Szegeden a Mezőgazdasági Termékeket Értékesítő Szövetkezeti Központ Ilona utcai telepén készült csirkefeltető állomást. Az átadáson jelen voltak az építő, az építető vállalat, a városi tanács, s a malomipari szerelő vállalat képviselői. Előbb megtekintették az épületet, majd bemutatattak nekik üzem közben a modern csirkefeltető gépeket.

A csirkefeltető állomás február elején kezd meg munkáját. A MEZOÉK

az első csirkefeltető előtt értesíti majd a termelőszövetkezeteket, állami gazdaságokat, s a környéken lakó egyénileg dolgozó parasztokat,

hogy mikor, hol vehetik át a naposcsibéket. A Szegedhez közel fekvő községekből, ha a termelők Szegeden járnak, a csirkefeltető állomás Kis-teleki utcai bejáratánál is átvehetik a csibéket. A távolabbi községekben a földművelőszövetkezeteknél is megrendelhetik. Ide helyszíre szállítja majd a naposcsibéket a feltető állomás.

Az elmúlt években igen sokszor nem tudták kielégíteni a termelők igényeit a csirkefeltető állomások. Szegeden is sokszor heteket vártak a gazdák, hogy kaphassanak naposcsibét. Előreláthatóan most nem lesz ilyen nehézség, mert

február elejétől hetenként 40 ezer csibét keltet ki az állomás.

Az egymillió kétszáz ezer forint beruházásból készült szegedi »csirkegyár» nemcsak a baromfitenyésztéssel foglalkozó termelőknek nyújt segítséget, hanem egyben nagy lépéssel segíti majd előre a mezőgazdaság belterjes fejlesztését is Csongrád megyében.

Megyei karnagyok, karnagi klubok

A Népművelési Intézet zenei osztálya, az öntevékeny zenei mozgalom, a műkedvelő kórusok és zenekarok művészeti tevékenységének támogatására megyei karnagyokat jelölt ki, akik tanácsot adnak az együtteseknek műsorválasztási gondjaikban, gondoskodnak a tagok képzésének feltételeiről és támogatják a zene-, valamint az énekkarok vezetőit. A megyei karnagyok munkához láttak.

Az énekkari és zenekari vezetők szakmai tanácskozási szerveként ugyanakkor több helyütt, így Budapesten, Szegeden, Szolnokon, Szombathelyen és Hajdú-Bihar megyében karnagi klubok alakultak. Ezekben rendszeresen összejönnek az öntevékeny zenei mozgalom helyi vezetői, irányítói, vitákat rendeznek művészeti kérdésekről és megbeszélnek a követendő utat.

A népfrontmunka HIREI

A Hazafias Népfront Szeged városi bizottságának különböző csoportjai jelentős tevékenységet folytatnak. Az alábbiakban erről és terveikről adunk néhány soros tájékoztatást.

*

A kórusok tapasztalatcseréit szervezi a művelődési bizottság helyben és több vidéki városban. Tavasszal szeretnék megrendezni az »Éneklő ifjúság»-hangversenyt is. A művelődési bizottság keretében a képzőművészeti kör is munkához fogott.

*

A szociálpolitikai bizottság alig egy hete alakult meg. Célul tűzték ki, hogy a város fejlődését, a »Szép Szegedért» mozgalmat is elősegítik. A bizottság munkáját is támogatják.

*

A polgári törvénykönyv tervezetével kapcsolatban az elkövetkezendő időben is rendez a jogi bizottság. Természetesen jogi kérdésekben ezután is szívesen tanácsokat adnak a dolgozó embereknek, ha azok a bizottsághoz fordulnak.

*

Az alsóvárosi gazdakör — amint ezt lapunkban annak ide-

jén jelentettük — megalakult. A gazdakörben eleven és pezsgő élet alakul kialakítani, s ezt az alsóvárosi pártszervezet is segíti. A városi népfront bizottság támogatásával a gazdakör 54 tagú paprikatermelő szakbizottsága Szeged híres fűszernövényének további felneveléséért is munkálkodik.

A »Szép Szegedért»-mozgalom bizottsága továbbra is nagy gondot fordít a Beloianisz téri, a város 22 iskolájának pártelnökségével. Tervezik, hogy nemzeti nagyjainkról rövid életrajzzal összeállítás készítsenek, amelyet országos terjesztésre ajánlnak. A fizikusokról a szorozat már elkészült és azt fel is küldték Budapestre véleményezés végett. A »Szép Szegedért»-emléma elkészítésével is törődnek, s nagy gondot fordítanak illusztráció készítésére.

A városi politikai bizottság a városi és a kerületi tanácsok munkájához ad segítséget. Gondot fordítanak arra is, hogy a lakosság helyes javaslatait felismerje, s esetleges sérelmeiket a lehetőségekhez képest messzemenően orvosolja.